Quod abbas dispensare permittere

[P]ierisse. Hic aperitur via ad spectandum quid a
quomodo abbas aut alius religiosus prelatus da-
re dispensare ad permittere possit suo subdi-
to religioso quod videmus huiusmodi practicari a
monachis et prelatis et diversis sibi vocis
ad oppositum et propositum est magnorum virorum utriusque
quod iuris qui varias vias defendunt videmus
in religiosis in studio commorantibus in itinerantibus
in curia romana residentibus aut in curiis re-
gum et principum in ordinibus mendicantium lec-
toribus professoribus theologie predicatoribus per in-
dulgenciam quod habeat aliqua ultra communem
ipsis ad usum concessa et in curia romana per reli-
giosos sciente papa irreprehensibiliter practicari
Concordant tamen omnes in hoc quod nec papa nec
alii prelati religiosorum valent dispensare cum re-
ligioso ut proprium habeat ut cum decretalis cum
ad monasterium preallegata. Hic ergo omnes
illos in principium dampnacionis involuamus
nec proprietariis minime condempnamus cautio magna
est adhibenda. Pro quo quantum persuasum michi
video tam improbabiliter posse subscripta tenendum.

nota

Sciendum quod aliud est habere dominium totale ~~unius~~
rei aliud aliud est habere secundum usum rei sic dicitur
quomodo precipue dominium rectum a domino utili
Qui primum habet potest emere vendere dare alienare
ad placitum suum nullo homine prohibente secundo
vero non sit sed tamen uti eo potest usu limitato ad
nutum alterius nec est plene dominus rei sed solum

habere usum

Sächsische Landesbibliothek – Staats- und Universitätsbibliothek Dresden